

Je směšné, jak se individualisté prou o tom, zda by dítě mělo samo rozhodovat, jakou chce básničku, nebo jestli by mělo být ohlupováno hned na začátku života výchovou k univerzální bytosti bez pohlaví.

Feministky vkročily hned od začátku na velmi nejistou půdu, a to především neurčením hranice, kam až zajít v prosazování stejnosti muže a ženy, takže k extrému byla cesta velmi dobře připravena. Gender-feminismus vznikl z jakési pomýlené snahy o dokonalou rovnost, nikoliv jen vnější rovností příležitostí, ale dosažením vnitřní rovnosti. Zestejnění tvorů má být metodou dosahující cíle, aby žena nebyla diskriminována a hned od dětství vychovávána v podřízeném postavení. Ale, co když už dávno diskriminována není, když má rovná práva s muži, když má rovnost příležitostí? Jenže to nestačí, musí být vše rovné, i příjmy, i celý životní úděl, jedině tak se diskriminace dokonale odstraní. K tomu ovšem je nutná vnitřní přeměna, nikoliv jen úpravy vnějších pravidel společnosti, žena a muž se musí stát jinými tvory, než jsou, daleko více shodnými.

Ale tento úkol je nevyjasněný, v čem se má stát žena mužem a muž ženou, aby byl rozdíl smazán? Protože to nikdo neví, celý problém je nahlížen z hlediska životního úspěchu v povolání, jiný náhled nemá v tomto myšlení místo. Genderové feministky tedy přijaly vzor mužského světa práce a vydělávání peněz, **neprosadily nic ze svého ženského údělu**, neprosadily, aby ženy byly za svoji nezastupitelnou činnost nositelek života lépe honorovány a uctívány. Feminismus je příklad ideálu, který vznikl v dobrém úmyslu a skončil obludným potřeštěným extrémem, ve kterém se už ženy zříkají ženství.

Kdo tedy vlastně vítězí? Žena? Nikoliv, vítězí muž. Vzhledem ke své biologické odlišnosti nebudou ženy celkově (nikoliv jednotlivě) v tomto světě nikdy úspěšnější, vždy se budou cítit diskriminované a místo komplementárního života ženy a muže sledujících společné cíle, budou žena a muž odděleně ve stejné doméně si konkurovat ve stálém sporu a jejich vztah k výsledkům práce nebude nikdy jednoznačně vyřešen. Navíc, muž ženskou roli převzít nemůže, ale žena může vždy do nějaké míry nahradit muže v jeho činnostech. V rámci soutěže s mužem, do které bude nucena, bude svoji specifickou ženskou roli odsouvat a neplnit. To se už děje. Výsledkem je vymírání národa a špatná výchova dětí. Konec civilizace. Někdy mám dojem, že o to gender-aktivistům jde, žádný kladný účinek není.

Odbočme nyní ke srovnávání platů ženy a muže ve stejných povoláních. Ženy mají platy v průměru podstatně menší a to vede k názorům, že jsou diskriminované kvůli svému ženství. Nezapomeňme, že většina partnerů v rodině se domluví, že to bude žena, která se bude starat o děti, potom samozřejmě bude v zaměstnání hůře použitelná a hůře placená a také se zpozdí v kariéře. Musíme také uvážit, že je těhotná, rodí a kojí dítě poměrně dlouho. Když to tak má udělat dvakrát, třikrát (jak by bylo záhodno), nebo dokonce čtyřikrát, tak je to dosti roků ztracených v profesní praxi a kariéře. Starat se o dítě je také přirozená práce ženy, i když tuto už v mnohých rodinách klidně převezme muž. Je to snad diskriminace? Pokud by to tak bylo

chápano, nutně potom žena mít děti nemůže a teprve v takové společnosti by mělo smysl uvažovat o naprosto shodném platu ženy a muže. Jenže taková generace by byla poslední generací národa a gender-feminismus hrobařem (což už do značné míry je). Doufám, že naše ženy tuto zhoubnou myšlenku nepřijmou.

Celý problém ovšem má snad řešit zaměstnavatel nebo stát zavedením kvót? Vždyť tento problém problémem není. V doplňujícím soužití ženy a muže jsou peníze společné a žena stejně řídí rodinu a manipuluje s penězi muže. Takže o co jde? O nic, je to uměle nastolený problém.

Dalším příkladem pomýleného gender-uvažování jsou společné veřejné záchodky. Přitom společný záchodek máme všichni doma, jsou ve vlaku a jinde. O co tedy jde? Jde o to, že na veřejných místech, kde je velký provoz a je problém udržet čistotu, byly zavedeny pro muže mušle, a to gender-aktivistům vadí. Je to technická záležitost mající čistě praktický význam. Muži ovšem musí být odděleni, protože není slušné, aby se ženy na močící muže dívaly. Takže v záchvatu gender-aktivity je možné jen dvojí: buď budou muži používat stejnou mísu jako ženy, potom vzniknou problémy s čistotou v místech velkého provozu, nebo opět klesneme morálně o stupeň níže, ženy se budou dívat na močící muže u muší a možná dokonce i opačně, proč ne, když je rovnoprávnost. Uvažte sami smysluplnost takového opatření! Není to náhodou sexuální zvrácenost?

A nyní přicházíme k tomu nejzhoubnějšímu tématu gender-feminismu: k výchově dětí. Všichni normální lidé vždy dobře věděli, že **děti jsou budoucnost**. Kdo tuto samozřejmost nerespektuje, je mimo přirozenost, v podstatě je to jakýsi sobec, kterého nezajímá budoucí osud společnosti a stará se jen o sebe a přítomné problémy. Tak se chovají současní individualisté, ke kterým patří i genderové feministky. Diskuse mezi individualisty je jako mezi Marťany, kteří právě přistáli na Zemi. Vůbec neberou na zřetel historickou realitu lidstva, nutnost role mateřství a otcovství. Jakoby tyto role byly nadbytečné, jakoby matky být nemusely a otec bylo sprosté slovo.

Každá společnost, má-li existovat, musí vychovávat děti v řádu společnosti. Od mládí vštěpovat morální pravidla: Nesmí se krást, zabíjet druhé lidi, musí se ctít cizí majetek a svoboda druhého člověka. K tomu patří neodbytně i výchova k mateřství a otcovství, protože to všechno prostě je potřebné k existenci společnosti.

Dítě nemá svobodu. Dítě musí poslouchat rodiče a vychovatele. V rámci výchovy se musí připravit na roli matky a otce. Svobodu má, až se stane dospělým člověkem. Potom sice nemusí v rámci svého svobodného rozhodnutí roli matky nebo otce naplnit, ale společnost, má-li existovat, se musí snažit, aby tato role převážně plněna byla. K tomu má jedinou možnost v období výchovy dítěte.

Jakékoliv rušivé vlivy narušující tento přirozený společenský záměr by měly být odstraněny, stejně tak jako ostatní vlivy narušující morální výchovu. Vlivy rušící výchovu k mateřství a otcovství jsou zhoubnější než vlivy vedoucí k drogovým závislostem, protože drogově závislími se stanou jen jedinci, ale příklady a výchova nahrazující rodinu hédonismem má hromadný zhoubný vliv. Výchova dětí podle gender-feminismu je tímto zhoubným vlivem narušujícím přirozené poslání žen a mužů. Společnost nemá jinou možnost, než tyto zhoubné vlivy odstraňovat. Diskuse, připouštějící tak nebo onak genderově manipulovanou výchovu dětí nebo přisuzování dítěti rozhodování náležející dospělému, patří na uzavřené oddělení psychiatrické

kliniky, s normálním životem nemá nic společného.

Závěr

Ženy neprosadily pomoc společnosti a muže v realizaci svého poslání být matkami, vytvářet domov a zajišťovat níku jistoty a lásky. Přijaly mužský svět promiskuity, soutěží, práce do úmoru, chaosu a nepřátelství. Feminismus opustil úkol přinutit společnost přeměnit úctu k ženě a jejímu poslání ve skutečnou výraznou podporu jejího údělu, ale přešel do zvrhlého extrému přimět ženy, aby se chovaly jako muži. Protože muž není schopen podstatnou biologickou roli ženy vykonávat, byla tato nezastupitelná ženská role opuštěna, aby bylo dosaženo nepřirozeného zestejnění tvorů.

Pokud se ženy nechají ohlupovat touto ideologií, zahubí svoji civilizaci, ve které jediné na světě nejsou otrokyněmi, mají shodná práva s muži a rovnost příležitostí. Civilizace se udrží jen tenkrát, když bude dostatek potomstva dobře vychovaného v idejích této civilizace. Má-li se tato jedinečná civilizace udržet, musí ženy svoji roli matek vykonávat, děti rodit v dostatečném množství zajišťujícím trvalou existenci společnosti a vychovávat je k mateřství a otcovství právě takovými básničkami, které ještě ve slabikářích zůstaly z dob, kdy ani ten nejhorší režim si nedovolil změnit přirozené poslání matky a otce. Dejme na zdravý rozum a odmiňme potrhlosti.

Vlastimil Podracký